RAPORT EDUCAȚIONAL

LUNA SEPTEMBRIE 2019

"Influenţa imensă pe care educaţia o poate exercita prin intermediul copiilor, are ca instrument mediul înconjurător, întrucât copilul absoarbe mediul care-l înconjoară, ia totul din el şi-l încarnează în el însuşi. Cu posibilităţile lui nelimitate el poate fi, la fel de bine, cel care transformă umanitatea, întocmai cum este și cel care o creează. Copilul ne aduce o mare speranţă şi o nouă viziune. Sunt multe lucruri pe care noi, educatorii, le putem face ca să aducem umanitatea la o înţelegere mai profundă, la o prosperitate mai înaltă şi la o spiritualitate superioară. Aceasta presupune că micuţul trebuie să fie considerat ca o fiinţă ce posedă o viaţă mentală importantă chiar de la naştere şi că trebuie să-l tratăm ca atare. Astăzi viaţa mentală a copiilor nou-născuţi primeşte, de fapt, mai multă atenţie. Ea a devenit aşa de interesantă pentru psihologi încât pare să dea naştere unei noi ştiinţe - un lucru pe care l-am văzut deja că se întâmplă în viaţa fizică a copilului, în forma igienei şi a pediatriei.

Dar, dacă există viaţă mentală chiar la copilaşul nou-născut, aceasta trebuie să fie deja acolo, altfel n-ar putea exista. De fapt, ea trebuie, de asemenea, să fie prezentă în embrion şi, când această idee a fost acceptată pentru prima dată, s-a pus, în mod natural, întrebarea când s-ar putea spune că începe viaţa mentală embrionară.

După cum ştim uneori, un copil este născut la şapte luni în loc de nouă - iar la şapte luni e deja destul de împlinit ca să poată trăi. Deci, psihicul lui - ca acela al fătului de nouă luni - trebuie să fie capabil să funcţioneze. Acest exemplu, asupra căruia nu mai e nevoie să insist, slujeşte ca să arate înţelesul pe care-l am atunci când susţin că toată viaţa este psihică. Fiecare specie de vietate este înzestrată într-o măsură oarecare cu energie psihică, cu un anume fel de psihologie, oricât de primitivă ar putea fi acea creatură. Dacă observăm fiinţele unicelulare vedem că până şi ele dau impresia că au conştiinţă; ele se îndepărtează de pericol, se îndreaptă spre mâncare şi aşa mai departe. Şi totuşi, până nu de mult, copilul era creditat ca neavând viaţă mentală; şi doar recent trăsăturile lui mentale, anterior neobservate, au fost admise de descrierea ştiinţifică."

(Maria Montessori, Mintea absorbantă, trad. Marcel, Căpraru, ed. A.P.A, 2006, Drobeta Turnu Severin, pp 66-67, varianta electronică)

Grupa Nido

Mediul Montessori pregătit este împărțit pe următoarele secțiuni:
1. Viața practică
2. Activități pentru coordonarea ochi-mână
3. Activități ce țin de dezvoltarea limbajului
4. Artă
5. Muzică și mișcare

Activități de viață practică

Scopuri generale ale vieții practice:
• Crește independența funcțională a copilului
• Implică folosirea și rafinarea motricității fine
• Experiență activă în mediu
• Crește stima de sine și încrederea în sine Self-esteem, self-confidence, atitudinea “pot să fac singur”
• Cunoaștere - copilul învață cum funcționeaza lucrurile. Începem să îi arătăm mai întâi copilului lucrurile simple, de exemplu cum folosim mătura, și abia apoi trecem să îi arătăm lucruri mai complicate, tehnologie, cum ar fi aspiratorul, acesta fiind și procesul natural de învățare.

Activitățile care fac parte din viața practică se împart în 5 secțiuni:
- Îngrijirea personală,
- Îngrijirea mediului – în interior și în exterior,
- Mutarea mobilierului (masa și scaunul), folosirea covorașului.
- Grație și curtoazie,
- Mâncarea.

Exercițiile ce țin de îngrijirea personală conduc copilul spre independență, încredere în sine (pot să fac singur). În același timp învață și cum să folosească obiectele reale ce țin de mediul său înconjurător.

Îngrijirea personală și a mediului

Copilul devine interesat de sine încă de la naștere, de propriul său corp, precum și de îmbrăcămintea pe care o poartă.

Activitățile care includ îngrijirea personală sunt: spălatul pe mâini, pieptănatul, suflatul nasului, curățarea pantofilor, spălatul pe dinți, îmbrăcatul/dezbrăcatul.

Spălarea vaselor - este un exercițiu prin care copilul învață cum să spele vasele pentru o mai bună înțelegere a îngrijirii personale, dar și a mediului. Această activitate se desfășoară într-o ordine logică, având o anumită secvențialitate.

Lustruirea pantofilor - este un exercițiu prin care copilul învață cum să-si lustruiască pantofii. Această activitate se desfășoară într-o ordine logică, având o anumită secvențialitate. Prin acest material, copilul dobândește sentimentul de indepență și îngrijire personală.

Rama cu velcro/scai - precum celelalte rame, și rama cu velcro oferă prilejul dezvoltării coordonării ochi-mână și a concentrării. De asemenea, este o pregătire pentru îmbrăcarea și dezbrăcarea hainelor în mod independent și îmbunătățește motricitatea fină.

Lustruirea lemnului - acest material stimulează concentrarea, motricitatea fină, coordonarea mână-ochi și crește stima de sine

Mâncarea

Copiii pot să-și pregătească singuri o gustare, pot să taie o banană și s-o mănânce, să facă suc de portocală, să taie mărul, etc.
Servitul mâncării se face în condiții de bune maniere, copiii ajută la așezarea bolurilor/farfuriilor și a tacâmurilor pentru masa de prânz. Mâncând singuri capătă independență.

Stoarcerea portocalelor- această activitate îmbunătățește lucrul cu două mâini, sporește concentrarea, coordonarea mână-ochi și stima de sine. Secvențialitatea pașilor creează ordine interioară, redată în exterior prin mișcări specifice.

Decojirea castravetelui/pastârnacului - ajută la coordonarea mână-ochi, îmbunătățește concentrarea și rafinează lucrul cu ambele mâini. De asemenea, sporește stima de sine.

Activități pentru coordonarea ochi-mână

Activitatea de lipit - ajută copilul să învețe să lipească într-un mod sigur. Totodată, acesta exersează coordonarea mișcării.

Lacăte și chei - ajută la coordonarea ochi-mână și la creșterea stimei de sine.

ACTIVITĂȚI CE ȚIN DE DEZVOLTAREA LIMBAJULUI

Biblioteca: este un loc de liniște și relaxare unde copiii pot răsfoi cărți. Ei învață cum să țină o carte, cum să răsfoiască paginile.

ARTA

Desenul și pictura – copiii nu au nevoie să fie învățați să deseneze, la această vârstă desenul (mâzgăleala) fiind o artă autoînvățată ce reprezintă un pas natural în dezvoltarea ființei umane.

ACTIVITĂȚI ÎN AER LIBER

încurajează copilul să își dezvolte imaginația și creativitatea, să își asume riscuri și responsabilități, să gasească singur soluții și să descopere plăcerea de a face anumite lucruri.

ACTIVITĂȚI EXTRA

Cântecelul lunii Septembrie: **"Noi Suntem Piticii!"**

https://www.youtube.com/watch?v=cdRBpX_jPlQ

Cu drag
Adina, Louise și Alina